

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gila Pál ügyvéd (fél címe) által képviselt - **fél neve** jogutódjaként eljáró - felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Bay Endre ügyvéd (fél címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** II. rendű alperesek ellen használati díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. november 26. napján kelt 28.P.25.484/2014/19. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett, 24. sorszám alatt kiegészített és Pf/3. sorszám alatt pontosított fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben, a következők szerint változtatja meg:

- az I. rendű alperes fizetési kötelezettségét leszállítja 18.806.520 (Tizennyolcmillió-nyolcszázhatvanöt-ezer-öt-száz-húsz) forintra azzal, hogy 2014. január 6. napjától az I. rendű alperes - 14.100.340 forint helyett - 5.835.000 (Ötmillió-nyolcszázharmincötezer) forint után köteles törvényes mértékű késedelmi kamatot fizetni;
- az I. rendű alperes perköltségfizetési kötelezettségét leszállítja 852.000 (Nyolcszázötvenkettőezer) forintra és ebből 463.000 (Négyszázhatvanháromezer) forint után járó áfa összegre.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a felperesnek 231.500 (Kettőszázharmincegyezer-öt-száz) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 661.200 (Hatszázhatvanegyezer-kettőszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket - felhívásra - az állam javára, a további le nem rótt 569.600 (Ötszázhatvankilencezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az ítékezés alapjául elfogadott tényállás szerint a felperes jogelődje, ... az 1997. július 4. napján kelt adásvételi szerződéssel megvásárolta ... eladótól a ..., ... szám alatt lévő ingatlant. Az eladó a tulajdonjogát fenntartotta a vételár teljes kiegyenlítéséig, de még ennek megtörténte előtt, 1997. július 7. napján elhunyt. Hagyatékát a közjegyző ... végrendeleti örökösnek adta át. .. örökhagyó házastársa pert indított kötelesrésze kiadása iránt, de a per folyamatban léte alatt elhunyt, jogutódja az I. rendű alperes, aki a kötelesrész kiadása iránt indított perbe belépett, és ezen a jogcímen megszerezte a ... szám alatti ingatlan 1/2 részét. A felperes jogelődje és ... a 2005. február 7. napján megkötött megállapodással megerősítették a korábban megkötött adásvételi szerződést, egyúttal ... hozzájárult ahhoz, hogy a felperes jogelődje tulajdonjogát bejegyezzék a szám alatti ingatlan 1/2 hányadára; azóta a bejegyzés megtörtént.

A felperes jogelődje ezt az ingatlant már 1997. június 1. napján birtokba vette, és ott kialakított egy műhelyt, melyben kötőüzemet rendezett be. A szomszédos, szám alatt lévő ingatlanban lakó I. rendű alperes 2004. január 8. napján lecserélte a zárat a szám alatti ingatlanon, ezzel kizárta onnan a felperest, aki ide azóta csak az I. rendű alperes engedélyével, illetve az I. rendű alperes kíséretében léphet be. Az ingatlanban maradt berendezési tárgyakat, köztük a kötőgépeket, továbbá a kötőüzemben felhasznált anyagokat az I. rendű alperes szakszerűtlenül helyezte el, ezzel azok állagában 5.835.000 forint nagyságú kár keletkezett.

A szám alatti ingatlan 1/4 része korábbi tulajdonosának a 2013. szeptember 26-ai halálát követően, a felperes jogelődje hagyatéki hitelezői igény kiadása jogcímen megszerezte ennek a z ingatlanhányadnak a tulajdonjogát is. Ezt az ingatlant teljes egészében az I. rendű alperes birtokolja, aki annak 3/4 részben a tulajdonosa. A szám alatti ingatlan birtokbavételét követően az I. rendű alperes áttörte a két ingatlan közötti falat, és ott egy ajtót nyitott, míg a szomszédos ingatlanban lévő öltöző és raktár közötti ajtót befalazta. A felperes jogelődje 2013. augusztus 27. napján az I. rendű alperessel szemben fennálló teljes követelését a felperesre engedményezte.

A felperes többször módosított keresetében kérte az I. rendű alperes kötelezését a szám alatti ingatlan 1/2 hányadának, valamint a szám alatti ingatlan 1/4 hányadának a birtokba bocsátására, az átalakítások, leválasztások és a faláttörés egyidejű megszüntetésével. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a szám alatti ingatlan többlethasználata folytán 9.120.172 forint lejárt használati díj és ezen összeg 2014. március 25. napjától számított késedelmi kamata, valamint 2014. április 1. napjától kezdődően havi 71.974 forint használati díj megfizetésére. A kötőüzemmel kapcsolatos beruházásai megtérítése címén 8.265.340 forint és ezen összeg 2004. január 6. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatának a megfizetését igényelte. A szakszerűtlen tárolással okozott kár megtérítése címén 5.835.000 forintra és ezen összeg 2004. január 6. napjától járó késedelmi kamatára tartott igényt. A szám alatti ingatlan többlethasználata miatt 3.451.348 forint lejárt többlethasználati díj, valamint 2015. november 1. napjától havi 35.034 forint használati díj megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest.

Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta a többlethasználati díj iránti igény jogalapját, azzal érvelt: a felperes nincsen elzárva attól, hogy kaput vágjon az ingatlanon, és azon keresztül szabadon bejárjon a szám alatt lévő épületbe. Kétségbe vonta, hogy a felperes kötőüzemet rendezett be az ingatlanon, és vitatta, hogy a berendezési tárgyakban, illetve az ingóságokban kár esett volna. A lakóhelyül szolgáló szám alatti ingatlan tekintetében a többlethasználati díj iránti követelés jogalapját elismerte, de annak összezszerűségét vitatta.

Az I. rendű alperes viszontkeresetet terjesztett elő a perbeli ingatlanok használatának a megosztása iránt.

A felperes viszontkereseti ellenkérelme az elutasításra irányult. Kétségbe vonta, hogy az I. rendű alperes által javasolt használati megosztás ésszerűen kivitelezhető lenne, és megfelelné a tulajdoni arányoknak.

A II. rendű alperessel szemben érvényesített keresetet az elsőfokú bíróság korábbi jogerős határozatával bírálta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül bocsássa a felperes birtokába a ..., ... szám alatt lévő ingatlan 1/2 részét; falazza vissza a ... és a ... szám alatt lévő ingatlanok között vágott faláttöréseket; nyissa meg a ... szám alatti ingatlanban lévő 7,72 m² területű öltöző és a 16,05 m² területű raktárhelyiségei közötti befalazott ajtót. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 27.071.860 forintot - részösszegei után járó - törvényes mértékű késedelmi kamatával; továbbá 2014. április 1. napjától a ... szám alatti ingatlan 1/2 részének a birtokba bocsátásáig havi 71.974 forintot minden hónap 5. napjáig; valamint 2015. november 1. napjától havi 35.034 forintot ugyancsak minden hónap 5. napjáig. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet egyaránt elutasította. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.535.395 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 872.000 forint kereseti és viszontkereseti illetéket az állam viseli.

Döntésének jogi indokolása szerint a felperes jogelődje a ... kötött adásvételi szerződés alapján származékos jogszerzőként jogosulttá vált a ... szám alatti ingatlan használatára. Tőle eltérően az I. rendű alperest nem illeti meg a birtoklás joga, aki ezért jogellenesen, dolog elleni erőszak alkalmazásával zárta ki a felperest az ingatlan használatából. A kereseti kérelem korlátaira figyelemmel a felperes által előadott kérelemmel egyezően az ingatlan 1/2 részének a birtokba adására kötelezte az I. rendű alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 99. §-a alkalmazásával.

A felperes kizárása miatt az I. rendű alperes 2004 januárjától kezdődően az ingatlan felperesi tulajdonban álló 1/2 részének a használata miatt többtelehasználati díj fizetésével is tartozik. Az aggálytalan szakértői vélemény szerint a 2014. március végéig lejárt többtelehasználati díj összege 9.520.172 forint, amit az I. rendű alperes az időszak végétől számított, a régi Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott törvényes mértékű késedelmi kamattal megnövelve köteles megfizetni. A többtelehasználati díj havi összege 2014. április 1. napjától kezdődően 71.974 forint, amit az I. rendű alperes az ingatlan 1/2 részének a birtokba bocsátásáig köteles megfizetni a felperes részére.

Rámutatott, hogy a társtulajdonos I. rendű alperes csupán a felperes hozzájárulásával végezhetett volna átalakításokat az ingatlanon (rég. Ptk. 144. §). Az I. rendű alperes ezért köteles a felperes hozzájárulása nélkül elvégzett beruházásokat megszüntetni és visszaállítani az eredeti állapotot.

A tanúvallomások alapján megállapította, hogy az I. rendű alperes önhatalmú birtokba lépése előtt a felperes kötőüzemet működtetett az ingatlanon. Ennek az üzemnek a kialakítása érdekében a felperes 8.265.340 forint értékű beruházást végzett. Az I. rendű alperes ellehetetlenítette az üzem működését, a felperes ezért alappal tart igényt az üzem kialakítása érdekében végzett beruházásai megtérítésére. Az I. rendű alperesnek a magatartása miatt a kötőüzem gépeinek és az üzemben tárolt anyagok állagának a romlásából eredő kárt is meg kell térítenie a felperes részére. Ez a károsodás

nyilvánvalóan nem következett volna be, ha az I. rendű alperes nem veszi önkényesen birtokba az ingatlant, - az aggálytalan szakértői vélemény szerint - ezzel a felperesnek 5.835.000 forint kárt okozott, amelynek a megtérítésére a régi Ptk. 195. § (1) bekezdése alapján köteles.

A szám alatti ingatlannal kapcsolatban rámutatott: ez az ingatlan szolgál a 3/4 tulajdoni hányaddal rendelkező I. rendű alperes állandó lakóhelyéül, míg a felperesnek nem fűződik jogi érdeke a lakás birtoklásához. Erre figyelemmel a birtokba adásra irányuló keresetet elutasította, egyidejűleg az ingatlan 1/4 részének a többlethasználata miatt használati díj fizetésére kötelezte az I. rendű alperest azzal, hogy az aggálytalan szakértői vélemény alapján meghatározott, 2014 októberéig lejárt használati díj összegét 3.450.348 forintban, míg az ezt követően járó használati díjat havi 35.034 forintban határozta meg.

Az ingatlan használatának a szabályozására irányuló I. rendű alperesi viszontkeresetet azért találta megalapozatlannak, mivel az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani, hogy az általa kialakítani kért használati rend megfelel a tulajdoni arányoknak. Arra a következtetésre jutott, hogy a jóhiszeműen kialakított használati megosztásra, valamint az engedély nélkül végzett I. rendű alperesi átépítésekre figyelemmel a közös tulajdon megszüntetése jelenleg nem indokolt, ezért az erre irányuló keresetet elutasította. Utalt arra, hogy az I. rendű alperes perelhúzó magatartást tanúsított, hiszen a per befejező szakaszában mondta fel jogi képviselője megbízását, és nem gondoskodott időben új jogi képviselő meghatalmazásáról. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes I. rendű alperest kötelezte a perköltségek viselésére, melynek körében a felperes ügyvédi költségeit a pertárgy értékéhez igazodóan határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes jelentett be fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint tisztázni kellett volna, hogy melyek azok a kérdések, amelyek már elbírálásra kerültek az előzményi perekben, mivel lehetséges, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ítélt dologra (res iudicata) is kiterjed. Fenntartotta, hogy a szám alatti ingatlanban soha nem üzemelt kötőüzem, valójában ott egy varrodát alakított ki a felperes jogelődje, melyben nem kötőgépek, hanem jóval kisebb értékű varrógépek üzemeltek. Erre utal az épületben működő betéti társaságnak a cégmásolata is, amely szerint a társaságnak nincsen kötőgépekhez kapcsolódó tevékenysége. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a szám alatti ingatlan 1/2 részére kiterjedően csupán rendelkezési jog illeti meg. A jogutódlási láncolatra figyelemmel a szakadatlan birtoklás csak az ő részéről állapítható meg, míg a felperes esetében hiányzik a jogfolytonosság. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.21.992/2012/2. számú jogerős részítéletére, amely a felperes jogelődjének a tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmét teljes egészében elutasította. Ez azt jelenti: a felperes jogelődje valójában nem szerzett tulajdonjogot az ingatlanon, így nem jöhetett létre közös tulajdon. Minderre tekintettel a felperes használati díj iránti igénye jogalapjában és összecszerűségében is megalapozatlan. Hangsúlyozta, hogy a felperes önként hagyott fel a szám alatti ingatlan használatával, holott az ingatlanba bármikor bemehetne, és kialakíthatna saját részére egy külön bejáratot. A felperes azonban nem élt ezzel a jogával, ezért többlethasználati díj sem illeti meg, különös tekintettel arra, hogy az ingatlanok fenntartási költségeit nem ő viseli. Kiemelte az elsőfokú eljárás során előadott érveléséből, hogy jogszerzése nem minősül származékos jogszerzésnek, ezért nem kellett figyelembe vennie a jogelődei tulajdonlása alatt történeteket. Az előzményi határozatok és a felek eltérő szerződmódja más megvilágításba helyezi a 2004. január 8-ai ingatlanlezárást is. Előadta, hogy a felperesi jogelőd ...tól történt jogszerzése ügyében nyomozás van folyamatban, melynek a fejleményeiről tájékoztatni fogja a bíróságot.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító, valamint a viszontkeresetet elutasító rendelkezései jogerőre emelkedett, ezeket a rendelkezéseket a Fővárosi Ítéltábla felülbírálatára nem érintette [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult.

Az I. rendű alperes fellebbezése a beruházási költségek megtérítése iránti keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezést érintően megalapozott, egyebekben megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást hiánytalanul felderítette, arra alapított érdemi döntésével azonban a Fővárosi Ítéltábla nem minden tekintetben értett egyet, ezért azt - a következőkben kifejtésre kerülő indokok alapján - részben megváltoztatta.

A Pp. 253. § (1) bekezdése értelmében a Fővárosi Ítéltáblának először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy megalapozott-e az I. rendű alperes hatályon kívül helyezésre irányuló másodlagos fellebbezési kérelme. Ennek a kérelemnek az indokait az I. rendű alperes nem fejtette ki, mindössze arra utalt: lehetséges, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése ítélt dologra is kiterjed, azt azonban az I. rendű alperes nem határozta meg, hogy mit tekint ítélt dolognak, a Fővárosi Ítéltábla pedig nem észlelt ítélt dologra kiterjedő rendelkezést, emellett az elsőfokú bíróság olyan lényeges eljárási szabálysértést sem vétett, ami ítéletének a hatályon kívül helyezésére adna okot, a Fővárosi Ítéltábla ezért az ügy érdemében hozta meg a döntését.

A Fővárosi Ítéltábla előre bocsátja, hogy ennek a pernek nem volt tárgya a felperesi jogelőd adásvételi szerződésen alapuló megszerzése, amely alapján a szám alatti ingatlan 1/2 részére bejegyezték tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba. Az elsőfokú bíróság - a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.21.992/2012/2. számú részítéletével részben megváltoztatott - 69.P.26.178/2007/58. számú jogerős részítéletével a felperesnek arra irányuló keresetét utasította el, hogy adásvétel jogcímén az I. rendű alperes által megszerzett 1/2 tulajdoni hányadra kiterjedően is jegyezzék be tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba. Ez a kereset csupán az ingatlan 1/2 részét érintette, ezért a kereset teljes elutasítása az ingatlan 1/2 részére kiterjedő felperesi tulajdoni igény elutasítását jelentette. Ebből következően teljesen megalapozatlan volt az I. rendű alperesnek az a fellebbezési érvelése, hogy a szám alatti ingatlan tekintetében nem jött létre közös tulajdon közte és a felperes között. Ez az érvelés teljesen ellentétes az irányadó ingatlan-nyilvántartási állapottal is, amely hitelesen tanúsítja, hogy a felperes tulajdonjoga bejegyzésével egyidejűleg megszerezte az ingatlan 1/2 részét.

Az I. rendű alperes fellebbezése a tekintetben is megalapozatlan, hogy nem akadályozta a felperest a szám alatti ingatlan használatában. Ez az érvelés ellentétben áll a bizonyításra nem szoruló tényekkel, hiszen az I. rendű alperes maga sem vitatta, hogy a felperes (jogelődjének) a hozzájárulása nélkül cserélte le az ingatlanon a zárat, ahhoz nem biztosított kulcsot a felperesnek, így megszüntette a felperes szabad bejárásának a lehetőségét. Ez az eljárás összeegyeztethetetlen a társtulajdonosok közös tulajdonból eredő jogosultságaival, hiszen a társtulajdonosok mindegyike jogosult a dolog birtoklására és használatára, de ezt a jogát egyikük sem gyakorolhatja a többiek jogainak és a dologhoz fűződő törvényes érdekeinek a sérelmére [régi Ptk. 140. § (1) bekezdés]. Az I. rendű alperes az ingatlan használati rendjének az egyoldalú akarathatározáson alapuló megváltoztatásával, és az ingatlan önkényes birtokbavételével nyilvánvalóan megsértette a felperesnek ingatlan használatához és a birtoklásához fűződő társtulajdonosi jogait.

Az előzőekből következően a felperes joggal tart igényt arra, hogy az I. rendű alperes fizessen

többlethasználati díjat a tulajdonában álló 1/2 ingatlanrész használatáért. A szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság a a többlethasználati díj mértékét helyesen állapította meg. A szám alatti ingatlanban kialakított műhely dolgozóinak a tanúvallomása ugyanis kétségmentesen bizonyította, hogy ott kötőgépeken is dolgoztak (69.P.26.175/2007/55. számú jegyzőkönyv). Ebből kiindulva a szakértő helyesen járt el, amikor a műhely, az abban lévő kötőgépek és a műhelyhez tartozó kiszolgáló egységek használati értékéhez igazodóan állapította meg az ingatlan használati díját. A szakértő az értékcsökkentő tényezőket is hiánytalanul figyelembe vette, így a használati díj mérséklésére nem volt indok.

A felek közös tulajdonában álló és szám alatt lévő szomszédos épületek részbeni átalakítása - falainak a megbontása, a már meglévő ajtó befalazása, illetve újabb ajtó megnyitása - az ingatlan használati viszonyait érinti, amit a felek jogelődei részben írásban - az 1997. július 4-i adásvételi szerződés -, részben ráutaló magatartásukkal létrehozott szerződésük szerint már korábban szabályoztak. Az I. rendű alperes örökösként ugyanazokat a jogokat szerezte meg, amelyekkel a jogelődje rendelkezett, így ugyanolyan módon és terjedelemben vált jogosulttá az ingatlanok használatára, mint a jogelődje. Erre figyelemmel az I. rendű alperes a szerződéssel szabályozott használati rendtől akkor térhetett volna el, és akkor végezhetett volna el az átalakításokat, ha előtte ő és a felperes közös megegyezéssel módosítják a használatot szabályozó szerződést [régi Ptk. 240. § (1) bekezdés]. A szerződés módosítására azonban nem került sor, hiszen az I. rendű alperes az átalakításokról előzetesen nem tájékoztatta a felperest, és ahhoz nem is kért tőle hozzájárulást. Így az épület önkényes átalakításával az I. rendű alperes birtokháborítást követett el, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan részesítette birtokvédelemben a felperest, és kötelezte az I. rendű alperest az átalakítást megelőző eredeti állapot helyreállítására [régi Ptk. 192. § (2) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 195. § (3) bekezdése alapján arra is helytállóan kötelezte az I. rendű alperest, hogy térítse meg a felperes részére a műhelyben lévő berendezési tárgyak (kötőgépek) és az ott lévő anyagok állagában keletkezett károkat. Az 5.835.000 forint értékű károsodás ugyanis a gépek és az anyagok nem megfelelő tárolása miatt következett be, amiért a rosszhiszemű birtokosnak minősülő I. rendű alperes kártérítő felelősséggel tartozik.

A Fővárosi Ítéletábra abban azonban nem értett egyet az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, hogy az I. rendű alperes a kötőüzem kialakítása céljából elvégzett beruházások értékének a megtérítésére is köteles. Ennek a kötelezésnek nincsen jogalapja, hiszen az I. rendű alperes köteles lehetővé tenni a felperes részére az ingatlanba történő szabad bejárást és ezzel együtt a kötőüzem használatát. A szám alatti ingatlan 1/2 részének a birtokba adására kötelező ítéleti rendelkezés - önkéntes vagy bírósági végrehajtás útján történő - teljesítése esetén a felperes továbbra is élvezheti jogelődje beruházásainak az előnyeit, így jogalap nélkül gazdagodna, ha az I. rendű alperesnek a beruházás költségeit is meg kellene térítenie a részére. A beruházások értéknövelő hatásának a felperes javára történő elszámolására legfeljebb a szám alatt lévő ingatlan közös tulajdonának a megszüntetése esetén kerülhetne sor, erre irányuló kérelmet azonban a módosított kereset nem tartalmazott. Így megalapozatlan az I. rendű alperes kötelezése a kötőüzem kialakítása érdekében végzett 8.265.340 forint értékű beruházás megtérítésére, ezzel az összeggel a Fővárosi Ítéletábra csökkentette az I. rendű alperes 27.071.860 forint tőkeösszegű fizetési főkötelezettségét.

Az I. rendű alperes a szám alatti ingatlant is nagyobb arányban használja annál, mint amire a 3/4 tulajdoni hányada alapján jogosult lenne. A felperes 1/4 tulajdoni hányadára kiterjedő többlethasználat miatt az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az I. rendű alperest ezen ingatlan vonatkozásában is többlethasználati díj fizetésére, amelynek az összegét az aggálytalan szakértői vélemény alapulvételével ugyancsak helytállóan határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a részbeni megváltoztatása maga után vonta a felek pernyertessége arányának a módosulását. A felperes keresete mintegy 70%-ban vezetett eredményre, melyre figyelemmel az I. rendű alperesnek ugyanilyen mértékű pervesztessége arányában meg kell térítenie a részére a perrel felmerült költségeit, amely a felperes által előlegezett szakértői díj arányos összegéből, valamint ügyvédi költségeiből adódik össze.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta: az I. rendű alperes fizetési kötelezettségét leszállította 18.806.520 forintra azzal, hogy 2014. január 6. napjától az I. rendű alperes 5.835.000 után köteles törvényes mértékű késedelmi kamatot fizetni; az I. rendű alperes perköltség fizetési kötelezettségét leszállította 852.000 forintra és ebből 463.000 forint után járó áfa összegre; míg egyebekben helybenhagyta azt.

A nagyobb részben eredménytelenül fellebbező I. rendű alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperes részére a jogi képviselete ellátásával felmerült fellebbezési eljárási költségeinek az arányos részét. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5), (6) bekezdései alapján, a fellebbezett értékhez igazodóan állapította meg, amelyhez a 4/A. § (1) bekezdése szerint hozzáadódik az áfa.

Az I. rendű alperes fellebbezésének a részbeni eredményességére figyelemmel a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (Kmr.) 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdései szerint köteles megfizetni a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték pervesztességével arányos részét. Ezt meghaladóan a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az I. rendű alperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel a Kmr. 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2017. április 5.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró